

ster, efter som disse dog virkelig ville have Sandsynligheden for, at Jernbanen nog en- lunde kan betale sig; thi, som jeg allerede for tillod mig incidenter at bemærke, det, at en Jernbane betaler sig, er vel en meget rela- tiv Betragtning; men vedkommende Capitali- ster, som ville sætte Penge i et Jernbanes-fore- tagende, ville dog i ethvert Tilfælde have en tilnærmelsesviis Sandsynlighed for at faae en taalelig Rente ud deraf og for at den kan fremkomme, om ikke i Begyndelsen, saa dog efterhaanden. Uagtet jeg nu ikke hører til dem, som mene, at Jernbanen nødvendigviis bør anlægges langs med Stikstens Stæder, saa troer jeg dog, man altid bør indrømme, at en Bane paa Stiksten af Jylland vil ren- dere sig langt bedre, end det i meget lang Tid kan ventes paa Bestkanten. Jeg troer derfor, at, naar man i det Hele vil tænke paa at faae en Jernbane i Jylland, maa man ikke fortabe sig i Tvisten om, i hvad Retning Ba- nen skal gaae, om i en østlig, vestlig eller over Midten, men man maa overlade det til en Række af Undersøgelser af forskjellig Art, som i den Henseende blive nødvendige til den Overens- komst, som i den Retning kan træffes imellem Entrepreneurerne og Regjeringen paa Statens Vegne, som paatager sig for en vis Deel at give sin Garantie for Anlægget. Vilde man nu, som den ærede Taler udtalte, udelukkende bestemme en vis Retning, som Banen skulde have, at den indenfor visse Punkter skal gaae vest paa, saa har man allerede iforveien tem- melig stor Rimelighed for, at det hele Foreta- gende slet ikke vil komme istand; og jeg vil da spørge, naar det da ikke kan komme istand paa den Maade, som man vilde antage for, hvad jeg dog nærer stor Tvivl om, at være den ab- solut rigtige Retning for en Bane igjennem Jylland, om det saa er ønskeligt at see det hele Foretagende for nærværende Tid aldeles strande? Jeg kan ikke troe, at man i Almin- delighed vil besvare dette Spørgsmaal med „Ja;“ jeg troer, at det er blevet til en al- mindelig Erkjendelse, at Jylland i det Hele taget, uden at man lægger Vægt paa den ene eller anden Retning, behøver en saadan Aare, der kan gjennemskære Landet, maaskee i flere Retninger; thi man behøver jo ingenlunde,

især da Landet i Virkeligheden er saa smalt, som den ærede Taler bemærkede, at tænke sig, at den ene Retning, som Banen først maatte faae, hvad nu enten den blev østlig, vestlig eller krybsvende, udelukkende er den, som skal optage Jernbanesystemet i Jylland, da dette efterhaan- den vil kunne fuldstændiggjøres ved forskjellige Sidebaner. Saaledes, som Forslaget her fo- religger, maa man antage, at baade Regje- ringen og de Mænd, med hvilke den staaer i Underhandling, gaae ud fra den Forudsætning, at Rigsdagen vil give Regjeringen og dem, den maatte ville tage med paa Raad heri, frie Hænder med Hensyn til Fastsættelsen af Banens Retning. Naar vi ville indlade os paa at bestemme den udelukkende til en vis Kant, troer jeg ikke, at vi kunne opnaae An- det derved, end at det hele Foretagende fru- streres for en meget lang Tid. Det er jo allerede meget tvivlsomt, om ikke det hele Fo- retagende ved den Standsning, der ved Rigs- dagens Opløsning, dog ikke fra Regjeringens Side, blev fremkaldt, ikke alt er filllet i Bero; men at skyde det endnu mere tilside, at over- give det til alle de Muligheder, som kunne danne sig i Fremtiden, forekommer mig vilde være høist betænkeligt. Jeg troer heller ikke at man kan antage, at Rigsdagen, ved at gaae ind paa Forslaget, saa aldeles giver Myndig- heden fra sig til at kunne faae Indflydelse paa Banens tilkommende Retning; thi, naar Banens Anlæg beslattes, kan jo paa en senere Rigsdag foranlediges, at der blev taget saa- danne Forholdsregler, maaskee ad den commis- sionsvei eller paa anden Maade, at Folke- repræsentationen kunde komme til at faae Ind- flydelse paa Bestemmelserne om Banens Ret- ning m. m. Jeg vil ikke sige, at det i sig selv er ønskeligt, om man søgte at komme til et saadant Resultat; men skulde der med Hen- syn til den Retning, der var ønskelig at følge, opstaae meget stor Differentis med Regjeringen, vilde dette være en Udvei for at komme til et bestemt Resultat. Jeg maa saaledes, som alle- rede engang bemærket, fraraade, at man nu for Dieblirket fastsætter, hvilken Retning den nyeste Jernbane skal have.

Finantsministeren: Jeg troer, at det efterhaanden mere og mere vil finde Erkjendelse,